

ശ്രുദ്ധയാകുഞ്ചൈകുഴവു ചതുര്യശ്യാമിനോഭ്യേ ।

സ്താനമജയ്യ കതുവ്യം നരൈരകുരകുരീരൂഹിഃ ॥ ൯ ॥

आश्वयुक्कृष्णपक्षस्य चतुर्दश्यामिनोदये ।

स्नानमभ्यज्य कर्तव्यं नरैर्नरकभीरुभिः ॥ ९ ॥

തെതെ തകുട്ടി ജുതെ മജ്ജാ ഡെഞ്ചിയാഡുവുഭെവതാഃ ।

കുജ്യുജെവ തതഃ സ്തായാ ചുഞ്ചവാരീണി ചാനവഃ ॥ ൯ ॥

तैले लक्ष्मी र्जले गङ्गा सन्ति यांस्सर्वदेवताः ।

अभ्यज्यैव ततः स्नाया दुष्णवारिणि मानवः ॥ १० ॥

താമാചാഡൈശ്ര കാവെയാം ജീവാവജ്യാം നരൈരകുരഃ ।

ധഃ സ്തായാകുട്ടവു ഘുണ്ണുവു ഡുഞ്ചു നെവ ച വിജ്യതെ ॥

तुलामासेऽत्र कावेर्या दीपावळ्यां नरोत्तमः ।

यः स्नायात्तस्य पुण्यस्य संख्या नैव च विद्यते ॥

നരകവു ചതുര്യശ്യാം സ്താനി യെ ചാനവാ ഹുവി ।

താനു ചുഞ്ച വാവെഞ്ചുനാമി നരകാശ്ചൈവ ബിജ്യതി ॥ ൧൦ ॥

नरकस्य चतुर्दश्यां स्नान्ति ये मानवा भुवि ।

तान् दृष्ट्वा पापबृन्दानि नरकाश्चैव बिभ्यति ॥ १२ ॥

കുരൂണോചയചാരജ്യ ഡെജ്ജവായി ഹുവെതെ ।

ചെട്ടുവീടികൊടി കൃഷ്യാനാം ഡാനുനികുലം ഡെജ്ജാജതെ ॥ ൧൧ ॥

अरुणोदयमारभ्य सङ्गवावधि भूपते ।

षट्षफिटकोटि तीर्थानां सान्निध्यं सहयजाजले ॥ १३ ॥

ഡാകതെനു ഹവഞ്ചുവു ചതുര്യശ്യാം ന ഡുഷധഃ ।

തവു ച സ്താകു ച കാവെയാം ധുഷാ കൃഷ്യാവെവെവം ।

ധക കുതം വാതകം തെന ചിവഡൈവ വിനശ്യതി ॥ ൧൧ ॥

கடாபககஃ சரிசிவஃ ஢ரஃதூதெ

ஹரிஸ்ரஃராஹ்யஃ வ்யஃநஃகூதஃஜஸஃ ॥ ௩௫ ॥

ஆவித்ய ஶூலஃ தரஸஃ ஢ரஃதஃ

நிரஸ்ய வக்த்ரீவ்யநதத் ஶ ஶஃபதீ: ।

ததஃஶதந்நதஃ த்ரிசிஶ்யஃ ஢ரஃதஃ

ஹரிஸஃராஹ்யஃ வ்யஸூநஃதததஃஜஸஃ ॥ ௩௬ ॥

ஶஃவஷஃ தஃ ஶஃஶி ஶஃஶஃஶஃதஃஶஃ

தஃஶஃஶஃ ஶ ஶஃஶஃஶஃ ஶ ஶஃஶஃஶஃஶஃ ।

தஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ ॥ ௩௭ ॥

஢ுஶஃஶஃ தஃ தஃஶஃ ஶஃஶஃஶஃஶஃ

தஸ்஢ீ த ஶஃஶஃஶஃ ஶ ஶஃஶஃஶஃஶஃ ।

தஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ ॥ ௩௮ ॥

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ ।

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ ॥ ௩௯ ॥

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ ।

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ

நிஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ ॥ ௪௦ ॥

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ

ஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃஶஃ ।

तं भौमः प्राहरच्छक्त्या वज्रप्रतिमतेजसा ।

नाकंपत तथा विद्धो माल्यविद्ध इव द्विपः ॥ ४१ ॥

ஸரீமஹேஸ்வரேஷ்யாஹித்யா வஜ்ரபிரதிமதேஜஸா ।

நாகம்பத ததா வித்தோ மாலயவித்த இவ த்விபஃ ॥ 41 ॥

शूलं भौमोऽच्युतं हन्तु माददे वितथोद्यमः ।

तद्विसर्गात् पूर्वमेव नरकस्यशिरो हरिः ॥ ४२ ॥

சூலம் பஹிமோ஽த்யுதம் ஹந்து மாததே விததோத்யமஃ ।

ததவ்விஸர்஑ாத் பூர்வமேவ நரகஸ்யஸிரோ ஹரிஃ ॥ 42 ॥

अपाहरद्गजस्थस्य चक्रेण क्षुरनेमिना ।

नरकस्य वधोद्भूता वीरहत्या तमन्वगात् ॥ ४३ ॥

அபாஹரத் த்ரகஸ்தஸ்ய தக்ரேண த்ஸுரநேமிநா ।

நரகஸ்ய வதஹூதா வீரஹத்யா தமந்வ஑ாத் ॥ 43 ॥

तयाह्यभिद्रुतः कृष्णो रजताचलमाययौ ।

तत्र दृष्ट्वा महादेवं स्तुत्वा च विविधैः स्तवैः ॥

ந தயாஹ்யபித்ருதஃ க்ருஷ்ணோ ரததாஅதலமாயயௌ ।

தத்ர த்ருத்வா மஹாதேவம் ஸ்துத்வா த விவிதஹீஃ ஸ்தவஹீஃ ॥

न त्वा पुनः पार्वतीशं हरिर्वचनमब्रवीत् ।

भगवन् सर्वलोकेश वीरहत्यानिवृत्तये ॥ ४५ ॥

ந த்வா புநஃ பார்தீஸம் ஹரிர்வதநமப்ரவீத் ।

ப஑வந் சர்வலோகேஸ வீரஹத்யாநிவ்ர்ததயே ॥ 45 ॥

प्रायश्चित्तं मम ब्रूहि येन नाशः क्षणा द्भवेत् ।

एवं संप्रार्थितश्शम्भुस्तेन देवैस्समं ययौ ॥ ४६ ॥

பிராயஸ்தித்தம் மம ப்ரூஹி யேந நாஸஃ த்ஸுநா த்஑வேத் ।

ஏவம் சம்ப்ரார்திதஸ்தஸ்தேந தேவஹீஸமம் யயௌ ॥ 46 ॥

कावेरीतीरमतुलं तुलामासि शुभास्पदे ।

दर्शयित्वाऽथ कावेरीं कृष्णाय समभाषत ॥ ४७ ॥

കുണ്ഡലം കൃഷ്ണചതുർശ്യാം സഞ്ചയായാം തുമാവുവാക് ।
തവൈഷാ വീരഹത്യോ തു വിനശിഷ്യത്യസംശയഃ ॥ ൪൭ ॥

अस्यां कृष्णचतुर्दश्यां सहयजायां तुलाप्लवात् ।

तवैषा वीरहत्या तु विनशिष्यत्यसंशयम् ॥ ४८ ॥

തുമാശാസുവരികെ പകുട്ട ചതുർശ്യാം ദനുഷ്ടയാ
ദെട്ടുണ്ണിടുകൊടുകിടയെട്ടു സതിനെരിയെ സംവൃതാ

तुलामास्यसिते पक्षे चतुर्दश्यां मरुद्वृधा ।

षट्षष्टिकोटितीर्थैस्तु सलिलैरिह संवृता ॥

തലാമസ്യസിതേ പക്ഷേ ചതുർദശ്യാം മരുദ്വൃദ്ധാ ।
ഷട്ട്ഷഷ്ടികോടിതീർത്ഥൈസ്തു സലിലൈരിഹ സംവൃതാ ॥

തച്ചൂകുമാ ഹമവാന്ദു കൃഷ്ണസുഖ്നൈഃ സഞ്ചയാകുടിതാംഹവരി ॥

तस्मादस्यां तुलास्नानात् सर्वतीर्थफलं लभेत् ।

तच्छ्रुत्वा भगवान् कृष्णस्सസ്നौ सहयो त्थितांभसि ॥

തസ്മാദസ്യാം തുലാസ്നാനാത് സർവതീർഥഫലം ലഭേത് ।
തച്ഛ്രുത്വാ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണസ്സസ്നൗ സഹയോ ത്ഥിതാംഭസി ॥

ഈതദാശചര്യമാലോക്യ സർവേ ബ്രഹ്മാദയസ്സുരാഃ ॥

स्वस्वपाप निवृत्त्यर्थं सस्नुस्സर्वे मुनीश्वराः ॥ ५१ ॥

एतदाश्चर्यमालोक्य सर्वे ब्रह्मादयस्सुराः ॥

स्वस्वपाप निवृत्त्यर्थं सस्नुस्सर्वे मुनीश्वराः ॥ ५१ ॥

താസ്തു സ്വസ്വപാപനിവൃത്തിയർത്ഥം സസ്നുസ്സർവേ മുനീശ്വരാഃ ॥ ൫൧ ॥

താസ്തു സ്വസ്വപാപനിവൃത്തിയർത്ഥം സസ്നുസ്സർവേ മുനീശ്വരാഃ ॥ ൫൧ ॥

പ്രാണമു സംവൃത്യ ജമാദ ദൈവീം ।

ഈതദാശചര്യമാലോക്യ സർവേ ബ്രഹ്മാദയസ്സുരാഃ ॥

ഇതഃപ്രാണമുത്യേവ ഹവചരാജിവേക ॥ ൫൧ ॥

तान् शंभुमुख्या नमरान् ऋषींश्च सा
प्रणम्य संस्तुत्य जगाद मेदिनी ।

एषा तिथिर्मत्सुतनामधेया

इतःप्रभृत्येव भवद्वराद्भवेत् ॥ ५२ ॥

മേഖല:-

ഈഷാ തിഥിനമരകചതുർദശീ

ഈഷാതാ ഹവേക ഡവുജയാവഹാരിണീ ।

ഈഷ്യാം തിഥേണ ക്വതുകജ്യാകാമേ

ഈജ്യാ യേ ഡ്യാജ്യാണോജയേ നരാഃ ॥

കേഷാമ ന ഹി ഡ്യാജ്യാണകാച്ച ഹീതിഃ

കയാവജ്യാരവി റോമഘ്യാക ॥ ൫൨ ॥

देवाः-

एषा तिथिर्नरकचतुर्दशी ति

ख्याता भवेत् सर्वमलापहारिणी ।

अस्यां तिथौ त्वत्सुतमृत्युकाले

अभ्यज्य ये स्नान्तरुणोदये नराः ॥

तेषां न हि स्यान्नरकाच्च भीतिः

तथाऽपमृत्योरपि रोगपुञ्जात् ॥ ५३ ॥

ഈഷ്യാം തിഥേണ യേ ച കവേരജായാം

നീജ്യാ തീഥേരവിയേയാതായാഃ ।

മോഹിണിരാജ്യാമുഹാഭികം ച

ഭിരണി കേ ധന്യതദാ ജ്ഞീതമേ ॥ ൫൩ ॥

अस्यां तिथौ ये च कवेरजायां

निमज्ज्य तीर्थैरखिलैर्युतायाम् ।

ஸ்ரீப்ரம்ஹ கைவர்த்த புராணத்தில் துலாகாவேரீ மாஹாத்ம்யத்தில் இருபத்து
ஆறாவது அத்யாயம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.
தீபாவளியின் மாஹாத்ம்யம்.

ப்ரம்ஹகைவர்த்த புராணத்திலுள்ள துலாகாவேரீ மாஹாத்ம்யம் ஸுமந்து என்பவருக்கும் தேவசர்மா என்பவருக்கும் ஸம்வாதரூபமாய் அமைந்துள்ளது. ஸுமந்து என்பவர் தேவசர்மா என்பவருக்கு உபதேசிக்கின்றார்.

சுமந்து சொல்வதாவது:-

ஓ அரசனே! இனியும் காவேரியின் பெருமையைச் சொல்லுகிறேன். கேட்கக்கடவாய். அது கேட்போருக்குப் புத்திரர்களையும், பெளத்திரர்களையும் மற்றும்மிஷ்டமான எல்லாப் பொருள்களையுமளிக்கக் கூடியது. எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஹிதம் செய்ய விருப்பத்தால், பதினான்கு உலகங்களிலுள்ள அனேக கோடி தீர்த்தங்களுடன் சேர்ந்து காவேரி ப்ரவஹிக்கின்றாள். இக்காவேரியின் பெருமையைக் கேட்பதால் திவ்யஹ்ராநமுண்டாகும். பூமியிலும் மற்ற உலகங்களிலும் அனேக தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் காவேரியின் கலைக்கும் (16-ல் ஒரு பாகம்) ஸமமாவதில்லை. பதினாயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்-புறமிருப்பவன் கூட 'காவேரி' என்று சொன்னால் காவேரி ஸ்நானபலத்தை அடைவான், ஸகல பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். அக்காவேரியில் ஸ்நானம் செய்வது மஹாபுண்யமான் து, பாபிகளுக்கு கிட்டாது. ஸாதுக்களுக்குச் சலபமானவள், அண்டியவர்களுக்கு மோக்ஷமளிப்பவள் அக்காவேரி. அக்காவேரியில் முழுகியவர்கள் பாபிகளாயினும் தம் தாய்தந்தைகளின் குலத்தில் பிறந்த ஆயிரம் பேரகளுடன் தேவலோகமடைவார்கள். வெகு தூரத்திலிருப்பவனும், நான் எப்பொழுது காவேரிக்குச் சென்று ஸ்நானம் செய்வேன் என்று ஆவலுற்றிருந்தால், ஸ்நானம் செய்யாவிடினும் ஸ்நான பலம் பெறுவான்.

நரகபயமடைந்த மனிதர்கள், ஆச்வயுஜமாதத்தின் க்ருஷ்ண பக்ஷசதுர்தசில் ஸூர்யோதயகாலத்தில் அப்யங்கஸ்நானம் (எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு ஸ்நானம்) செய்ய வேண்டும். அன்று எண்ணெயில் லக்ஷமியும், ஜலத்தில் கங்கையும், ஸகல தேவர்களு-மிருக்கின்றனர். ஆகையால் அன்று மனிதன் எண்ணெய்யிட்டுக் கொண்டு சூடான ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். துலா (ஐப்பசி) மாஸத்தில் தீபாவளி தினத்தில் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்பவனின் புண்யத்திற்குக் கணக்கே இல்லை. அந்த நரகசதுர்தசியில் ஸ்நானம் செய்யும் மனிதர்களைக் கண்டு பாபங்களும் நரகங்களும் பயப்படுகின்றன. இந்த நரகசதுர்தசீ தினத்தில் அருணோதய முதல் ஸங்கவம் (உதயாதி 6-நாழிகை) வரையில் 66-கோடி தீர்த்தங்களும் காவேரியில் இருக்கின்றன. அன்று அக்காவேரியில் ஸ்நானம் செய்து, காவேரியின் மாஹாத்ம்யத்தைக் கேட்பவனின் பாபமெல்லாம் அன்றே நசிக்கின்றது. அன்று, ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ப்ராம்ஹணர்களுக்கு நல்லெண்ணெயைத் தானம் செய்பவன்

எண்ணெயின் துளிகளுக்குச் சமமான வருஷங்கள் வரையில் கைலாஸத்தில் ஸுகமாயிருப்பான். தீபாவளி தினத்தில் அப்யங்கஸ்நானம் செய்து அலங்காரம் செய்துகொண்டு தம்மாலியன்ற பொருள்களைத் தானம் செய்பவர்கள் மோக்ஷமடைகின்றனர். ஸம்சயமில்லை.

முற்காலத்தில் ஓரிடத்தில் பணக்காரர்களான ப்ராம்ஹண தம்பதிகள் வலித்து வந்தனர். அவர்களுள் அந்த ப்ராம்ஹணிக்கு, துலா மாத க்ருஷ்ண பக்ஷ சதுர்தசியில் நடுநிசியில் தலை வலி உண்டாயிற்று. அதனால் மிகவும் வருந்திய அவள் வைத்யனை அழைத்து வந்து காண்பித்தாள். அந்த வைத்யன், வெகு நாளாய் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளாததால் இத்தலைவலி உண்டாகியிருக்கிறது. இப்பொழுதே அப்யங்கஸ்நானம் செய்தால் தலைவலி நிவர்த்தித்து விடும் என்று இனிமையாய்ச் சொன்னான். அதை கேட்டு அவ்விருவரும் உஷ்ணோதகத்தால் ஸ்நானம் செய்து, வைத்யனுக்கு அரிசி முதலியவைகளையும் பணத்துடன் தாம்பூலத்தையும் கொடுத்தனர். அப்புண்ய மஹிமையினால் அவ்விருவரும் காலாந்திரத்தில் முக்தியையுமடைந்தனர். ஓ அரசனே, ஆகையால் துலாமாஸத்தில் க்ருஷ்ண சதுர்தசியில் ஸ்நானம் ஸகல பாபங்களைப் போக்குவதும் நரக பீடையை நிவர்த்திப்பதுமாகும்.

முற்காலத்தில் ஓர் வாணியனிருந்தான். அவன் நரக சதுர்தசி தினத்தில் அருணோதயகாலத்தில் எண்ணெய் விற்பதற்காக எண்ணெய்க் குடத்தைத் தலையின் மேல் வைத்துக் கொண்டு வீதிகளில் செய்றான். அக்குடம் த்ருடமாயிருந்தாலும் அடியில் சிறிய ஒரு த்வாரம் இருந்தது. அதை அவன் அறியவில்லை. அச்சிறு த்வாரத்தின் வழியாய் எண்ணெய் கசிந்து நற்காலத்தால் அவன் தலையிலும், தேஹத்திலும் பரவியது. உடனே அவன் ஸ்நானம் செய்தான். தற்செயலாய் ஒரு நல்ல வேதியனுக்கு அரிசி முதலியவையுடன் சிறிது பணமும் கொடுத்தான். அவ்விதம் செய்ததால் அந்த வாணியன் ஸகல பாபங்களுமற்று, காலாந்தரத்தில் ஸ்வர்க்க லோகமடைந்தான்.

தேவ சர்மா:-

ஓ முனி ச்ரேஷ்டரே! ஆச்வயுஜ க்ருஷ்ணபக்ஷ சதுர்தசிக்கு நரகச்சதுர்தசியென்ற பெயர் எப்படி உண்டாயிற்றென்பதை எனக்கு கூற வேண்டுகிறேன்.

ஸுமந்து முனிவர் சொல்லுகிறார்:-

முற்காலத்தில் மஹாபாபியும், மஹாபலிஷ்டனாயும் மஹாரதனுமாய் பூமியின் புத்ரனாக நரகனென்றொரு அஸுரனிருந்தான். அவன் தவம் செய்து ப்ரம்ஹாவை ஆராதித்து அவரிடமிருந்து வரனை அடைந்தான். அந்த மூர்க்கன் வெகு கர்வமுடையவனாய் ப்ராக்ஷ்யோதிஷமென்னும் பட்டணத்தில் வலித்துவந்தான். அந்தப் பாபி தேவர்களை வெகு காலம் பீடித்துவந்தான். தேவேந்திரனின் குடை, குண்டலங்கள், பந்துக்கள் இவர்களையும் அபஹரித்துக் கொண்டான். பிறகு ஏழையான இந்த்ரன் பூலோகம் சென்று பூரீ க்ருஷ்ணனிடம் நரகாஸுரனின் துஷ்டச்செயல்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டான். க்ருஷ்ணனும் பாரியையுடன் கருடன் மேலேறி நரகனின் பட்டணத்தையடைந்தார். அப்பட்டணம் மலைக்கோட்டை, ஆயுதக்கோட்டை, ஜலம், நெருப்பு, காற்று இந்தக் கோட்டைகளாலும், முரனென்னுமஸுரனின் பாசக்கோட்டையினாலும் சூழப்பட்டிருந்தது. க்ருஷ்ணன், தம் கதாயுதத்தினால் மலையையும்,

பாணங்களால் ஆயுதக்கோட்டையையும், சக்ராயுதத்தால் அக்னி, ஜலம், வாயு இக்கோட்டைகளையும், கத்தியினால் பாசக்கோட்டையையும், சங்கு நாதத்தால் வீரர்களின் மனங்களையும், கதையினால் பிராகாரத்தியும் பிளந்தார். ப்ரளயகாலத்திலுண்டாகும் இடிபோன்ற சங்கத்வனியைக் கேட்டு அகழில் ஜலத்திற்குள் வஸிக்கும் ஐந்து தலையுள்ள முரன் என்ற அஸுரன் வேகமாய் வெளி வந்தான். ப்ரளயகால ஸுர்யன்போல் உக்ரமான காந்தியுடையவனும் பார்க்க முடியாதவனுமான அவன் சூலாயுதத்தை ஓங்கிக்கொண்டு ஐந்து வாய்களாலும் முவ்வுலகையும் விழுங்குகிறவன் போன்று, கருடனைப் பாம்பு எதிர்ப்பதுபோல் கருடனை எதிர்த்து ஓடினான். அந்தப் பாபியான அஸுரன் சூலத்தை சுழற்றி வேகமாய் கருடன்மேல் எறிந்து முகங்களால் கர்ஜித்தான். அப்பொழுது க்ருஷ்ணன் இரண்டு பாணங்களால் அச்சூலத்தைச் சீக்கிரமாய் வெட்டினார். அவனுடைய முகங்களில் பாணங்களாலடித்து அவன் மேலும் அநேக பாணங்களை ப்ரயோகித்தார். பிறகு முரனால் எறியப்பட்ட ஒரு கதாயுதத்தையும் பாணங்களால் பல துண்டுகளாய்க் கண்டித்தார். பிறகு பத்துக் கைகளையும் ஓங்கிக்கொண்டு ஓடிவரும் முராஸுரனின் ஐந்து தலைகளையும் சக்ராயுதத்தினால் ஆயாஸமின்றி அறுத்து வீழ்த்தினார். இந்த்ரனால் அறுபட்ட சிகரங்களையுடைய மலை போல் அவ்வஸுரன் ப்ராணனிழந்து ஜலத்தில் விழுந்தான். அவன் வதத்தால் வருத்தமடைந்த அவன் புத்ரர்களான தாம்ரன், அந்தரிக்ஷன், ச்ரவணன், விபாவஸு, வஸு, நபஸ்வான், அருணன் என்ற ஏழுபேர்களும் பதிலபகாரம் செய்ய முயன்றவர்களாய் நரகாஸுரனால் ஏவப்பட்டு, பீடன் என்ற ஸேநாபதியை முன்னிட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்களாய் யுத்தத்திற்கு வந்தார்கள். பீடன் முதலிய அவ்வெல்லோரையும் க்ருஷ்ணன் தம் பாணங்களால் தலை, கை, கால், துடை, கவசம் இவைகளை அறுத்து யமலோகத்திற்கு அனுப்பினார். பிறகு நரகாஸுரன் தன் ஸேநாபதிகள் எல்லோரும் க்ருஷ்ணனின் பாணங்களால் கொல்லப் பட்டதாய்க் கேட்டு, ஆயுதங்களைத் தரித்து யுத்தத்திற்கு வந்தான். ஸுர்யமண்டலத்தின் மேல் நீலமேகம் போல் கருடன்மேல் பார்யையுடன், விளங்கும் க்ருஷ்ணனைப் பார்த்தான். வஜ்ராயுதம் போன்ற சக்தி என்னுமாயுதத்தால் க்ருஷ்ணனையுமடித்தான்.

புஷ்பமாலையாலடிக்கப்பட்ட யானைபோல் க்ருஷ்ணன் கொஞ்சமுமசையவில்லை. தன் யத்னம் வீணாகியதால் நரகாஸுரன் க்ருஷ்ணனைக் கொல்ல சூலாயுதத்தை எடுத்தான். சூலத்தை எறிவதற்கு முன்பே க்ருஷ்ணன் யானையின்மேல் உள்ள நரகனின் தலையை கூரான சக்ராயுதத்தால் அறுத்தார். பிறகு வீரனான நரகனைக் கொன்றதால் வீரஹத்யா என்னும் பாபம் பெண்ணுருவத்துடன் க்ருஷ்ணனைத் தொடர்ந்தது. வீரஹத்யையால் தொடரப்பட்ட க்ருஷ்ணன் அதையொழிக்க திரும்பிக் கைலாஸம் சென்றார். அங்கே பரமசிவனைக் கண்டு அநேக ஸ்தோத்ரங்களால் ஸ்துதித்து நமஸ்கரித்து க்ருஷ்ணன் அறிவித்துக் கொண்டார். ஓ பகவன்! ஸர்வ லோகேச்வர! என்னைத் தொடர்ந்து வரும் வீரஹத்யையைச் சீக்கிரம் நிவர்த்திக்க ஒரு ப்ராயச்சித்தம் சொல்லவேண்டும். இவ்விதம் ப்ராத்திக்கப்பட்ட பரமேசன் விஷ்ணுவுடனும், தேவர்களுடனும் துலாமாஸத்தில் காவேரியின் கரையையடைந்தார். பிறகு காவேரியை க்ருஷ்ணனுக்குக் காண்பித்து, "இந்தத் துலாமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷ சதுர்தசியில் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்தால் உன்னைத் தொடரும் இந்த வீரஹத்யை நசித்துவிடும், ஸம்சயமில்லை. துலாமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷ சதுர்தசியில் காவேரி நதி அறுப்பத்தாறு கோடி தீர்த்தங்களுடன்

சேர்ந்திருக்கிறாள். ஆகையால் இக்காலத்தில் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்தால் ஸகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்த பலனைப் பெறுவார்" என்றார். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுப் பகவானாகிய க்ருஷ்ணன் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்தார். அந்த க்ஷணத்திலேயே வீரஹத்தையும் நசித்து விட்டது.

இந்த ஆச்சரியத்தைக் கண்டு ப்ரஹ்மா முதலிய எல்லாத் தேவர்களும் எல்லா முனிவர்களும் தங்கள் பாபம் நிவர்த்திக்கக் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்தார்கள். பிறகு பூமிதேவியானவள் ஈசன் முதலிய தேவர்களையும், முனிவர்களையும் நமஸ்கரித்து ஸ்துதித்து "இந்த துலாக்ருஷ்ண சதுர்தசீ திதியானது இன்று முதல் என் புத்ரனான நரகனின் நாமத்தைக் கொண்டு நரகசதுர்தசீ என்று பெயர் பெற்று இன்று முதல் ப்ரஸித்தி பெறவேண்டும். இவ்விதம் தாங்கள் வரனளிக்கவேண்டும்" என்று ப்ரார்த்திதாள்.

தேவர்கள்:-

ஓ பூமியே! ஸகல பாபங்களையும் போக்கும் இந்தச் சதுர்தசீ 'நரகசதுர்தசீ' என்று ப்ரஸித்தமாகும். இந்தத் திதியில் உன் புத்ரனான நரகன் அழுவற்ற காலமாகிய அருணோதய காலத்தில் எந்த மனிதர்கள் அப்யங்கம் செய்துகொண்டு ஸ்நானம் செய்வார்களோ அவர்களுக்கு நரகத்தினின்றும், அபம்ருத்யுவினின்றும், பல ரோகங்களினின்றும் பயமுண்டாகாது. இந்தத் திதியில் ஸகல தீர்த்தங்களுடன் சேர்ந்துள்ள காவேரியில் எவர்கள் ஸ்நானம் செய்து பசு, பூமி, பொன், நெய், வீடு முதலியவைகளைத் தானம் செய்வார்களோ அவர்கள் இப் பூமண்டலத்திற்குள் புண்யவான்களாகின்றனர்.

இவ்விதத்தேவர்களும் முனிவர்களும் வரன் கொடுத்துவிட்டு க்ருதார்த்தர்களாய், தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம் சென்றார்கள். ஆகையால் நரசதுர்தசியில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டு, ப்ராம்ஹணர்களையும் பூஜிக்கவேண்டு. இவ்விதம் செய்பவர் ஸகல பாபங்களும் விட்டு விலங்குகின்றனர். ஓ அரசனே! நரகசதுர்தசியில் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்வதால், தேவர்களுக்கும் கிடைக்காத ஸம்பத்தையும், ஸ்நானத்தால் கங்கா ஸ்நானபலனையும், தானம் செய்வதால் எல்லாப் பலன்களையுமடைவான்.

இவ்விதம் ஸுமந்து முனிவரால் தேவசர்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது இந்தத் தீபாவளி மாஹாத்மியம்.

ஸ்ரீ ப்ரம்ஹகைவர்த்த புராணத்திலுள்ள துலாகாவேரி மாஹாத்மியத்தில் இருபத்து ஆறாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இப்படிக்கு,

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோர்.

Veda Dharma Sastra Paripalana Sabha was commenced with the Blessings of Pujyasri Chandrasekharendra Saraswati Sankaracharya Swamiji in the year 1942 with the objective of protecting and propagating the Dharmas through various means including publications. The Sabha is continuing to perform various activities like conducting Veda Sammelans and Vidwat Sadas etc. in various towns and cities, with the Blessings of Pujyasri Jayendra Saraswathi Sankaracharya Swamiji and Pujyasri Sankara Vijayendra Saraswati Sankaracharya Swamiji.

As ordained by His Holiness Sri Sankara Vijayendra Saraswati Swamigal, Shri Kanchi Kamakoti Peetham, reprinted by Sri V.N.Gopalakrishna Rao. Similar articles including this reprint can be accessed at Kanchi Kamakoti website: <http://www.kamakoti.org/tamil/>